

med en række ministerier og andre myndigheder, ligesom der skal ske høring af arbejds miljørådet m.fl.

Arbejdsministeriet vil i den givne anledning give tilsagn om, at folketingets miljø- og planlægningsudvalg vil blive orienteret om reglerne, når disse foreligger.«

Spørgsmål 74:

Kan ministeren oplyse, hvorvidt princippet om, at godkendelse og tilsyn skal følges ad, indebærer, at ministeren indtil udgangen af 1987 også vil lægge tilsynet centralt?

I benægtende fald bedes ministeren oplyse, hvorvidt han i henhold til § 18, stk. 2, agter at sikre, at tilsyn ikke på noget tidspunkt henlægges til kommunalbestyrelsen.

Spørgsmål 75:

Vil ministeren lade kommunalbestyrelser som tilsynsmyndighed udgå af loven (jfr. § 18, stk. 2)?

Svar:

Indledningsvis kan jeg nævne, at lovforslaget i høj grad er bygget op om, at godkendelser gives af de centrale myndigheder, mens tilsyn af praktiske hensyn så vidt muligt bygger på de eksisterende ordninger.

I sager om godkendelse efter § 10 har lovforslaget taget udgangspunkt i, at godkendelses- og tilsynsbeføjelser skulle ligge hos samme myndighed, hvilket i denne type sager ville være amtsrådet. Det vil være nærliggende, at den sagkundskab, som er lagt til grund ved afgørelsen, under alle omstændigheder kan inddrages i tilrettelæggelsen af tilsynet.

Dette vil i perioden frem til udgangen af 1987 formentlig bedst kunne sikres, hvis tilsynet kan tilrettelægges i et samarbejde mellem de centrale og decentrale myndigheder, men således, at det egentlige tilsyn primært påhviler den decentrale myndighed, det vil sige amtet.

Med hensyn til omtalen af kommunalbestyrelsen i § 18, stk. 2, kan jeg oplyse, at det ikke har været tanken, at kommunalbestyrelsen skulle være tilsynsmyndighed i relation til afgørelser efter § 10.

Derimod er kommunalbestyrelserne nævnt, for at man på levnedsmiddelområdet – dvs. i relation til sager omhandlet af lov-

forslagets § 13 – har mulighed for at bygge på det eksisterende kontrolsystem.

På det genteknologiske område er det selvfølgelig nærliggende, at levnedsmiddelstyrelsen – der som central myndighed skal give tilladelserne – også yder faglig bistand ved den kommunale myndigheds tilsyn og kontrol.

Det er derimod ikke hensigtsmæssigt, at levnedsmiddelstyrelsen helt overtager tilsynet på levnedsmiddelområdet, idet de kommunale levnedsmiddelkontrolenheder i forvejen vil have en række tilsynsopgaver på disse virksomheder. Derfor vil det ikke være rationelt, hvis de kommunale myndigheder ikke også samtidig kan udføre en række tilsynsopgaver på det genteknologiske område.

Jeg kan derfor ikke gå ind for, at kommunalbestyrelser som tilsynsmyndighed helt udgår af loven.

Spørgsmål 76:

ad ændringsforslag 2), § 1, stk. 3

Ministeren bedes kommentere, om det ikke vil være mere hensigtsmæssigt af hensyn til klarheden, at der sættes punktum efter »arvemasse«, således at ordene »som ikke sædvanligvis forekommer eller ad naturlig vej kan forekomme i den pågældende organisme eller celle« udgår.

Herefter kan man så i bemærkningerne præcist henvise til EF-definitionen. Nu vil der være anledning til fortolkningstvivl som følge af forskellige formuleringer.

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for levnedsmiddelstyrelsen, som har udtalt følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Den valgte definition er udformet med henblik på at undgå fortolkningstvivl.

Såfremt man sætter punktum efter ordet arvemasse, vil definitionen blive mindre præcis, og dermed vil der i højere grad være anledning til fortolkningstvivl.«

Spørgsmål 77:

ad lovforslagets § 2, sidste linje

Vil det ikke være mere korrekt at erstatte ordet »væv«, der har en specifik anatomisk betydning, med »dele«, så sidste linje bliver: »eller dele heraf indgår«?